

Synd for Israel – og os

MENS VI ANDRE nød julen den 25. december, var det hverdag i Israel. I Israels højesteret skulle der falde dom i en sag, som var rejst af to messianske jøder. De havde ikke kunnet få israelsk statsborgerskab, da de kom til landet – en ret, jøder ellers har – og appelerede til højesteret. Og de tabte.

Højesteret nåede frem til samme resultat, som i tidligere lignende tilfælde. En Jesus-troende jøde betragtes som en person, der har skiftet religion. Derfor kan en sådan person ikke komme i betragtning under »Loven om tilbagevenden«, en lov, der garanterer israelsk statsborgerskab til enhver jøde, der kommer til landet og søger det.

I sig selv var denne kendelse *ikke* sensationel. Der har tidligere været ført lignende retssager i Israel, og indtil nu har de alle gået de messianske jøder imod.

Man kan måske spørge, om det i det hele taget var klogt af disse to messianske jøder at forsøge at få omstødt indenrigsministerens afgørelse ved at føre sagen op i højesteret. Udfaldet syntes næsten givet på forhånd. Ikke fordi jeg ikke tror på de israelske domstoles uafhængighed, men fordi loven, som skal tolkes, er sådan, som den nu engang er.

GRUNDEN TIL, AT ikke alle messianske jøder i Israel har været begejstrede for denne retssag er, at den måske forsinker *sagen* som sådan, den nemlig, at Jesus-troende jøder anerkendes som jøder i og af det israelske samfund. En sådan anerkendelse opnås næppe bedst gennem en højesterets-afgørelse. Her skal tværtimod politikere indblandes, og der skal foretages undersøgelser over, om den israelske befolkning er så fjern fra at betragte de messianske jøder som jøder – sådan, som det ofte hævdes.

Rent faktisk har messianske jøder betalt en Gallup-undersøgelse, idet man ville finde ud af dette spørgsmål. Undersøgelsen

var naturligvis uvildig, men resultatet var klart *for*, at give messianske jøder statsborgerskab under »Loven om tilbagevenden«. Politisk arbejde, presset fra opinion samt det, at den messianske bevægelse i Israel vokser, kan være faktorer, der på et tidspunkt ændrer den lov, som indtil nu forstås sådan, at Jesustroende jøder ikke kan få statsborgerskab i Israel i kraft af denne lov.

MEN NÅR DER nu har været denne sag, og når resultatet er, at messianske jøder igen er blevet tabere, er der al mulig grund til at udtrykke ens undren. Skåret ud i pap: En ateistisk jøde og en fuldblodssekulariseret jøde på den ene side, og en antizionistisk jøde på den anden side – altså en jøde, der ikke engang anerkender staten Israel – kan opnå statsborgerskab i kraft af »Loven om tilbagevenden«. Men messianske jøder, Jesus-troende jøder, er derimod afskåret herfra. Og det til trods for, at de er loyale samfundsborgere, de undtager sig ikke deres militærtjeneste, mange af dem er meget zionistiske, og de føler og betragter sig selv som jøder.

DET ER SYND for Israel som sådan, at de afskærer de messianske jøder fra indvandring til landet. Det værste for det jødiske samfund – udefra betragtet – er nemlig ikke Jesus-troende jøder. Og det er synd for os, hvis vi ikke bakker de messianske jøder op, også selv om en sådan opbakning indeholder kritik af en israelsk lov.